

WIT

★★★★★

Har man været så heldig at se Emma Thompsons Emmy-belønnede præstation i Mike Nichols' anmelderroste TV-udgave af WIT, ved man, at man ikke skal tage titlen alt for bogstaveligt. For Margaret Edsons Pulitzer-prisbelønnede skuespil er trods humor hård kost og handler om en universitetslærerinde, der pludselig rammes af kræft. Hun kommer under behandling, men oplever en hospitalspleje af yderst svingende kvalitet og en krop, der ikke vil, hvad hun vil.

Sue Hansen-Styles melder sig fluks ind i opløbet om en Reumert-nomineringer, for hun er simpelthen rystende god som den lynende begavede lærerinde, der tror, hun har styr til tilværelsen. Diskret antyder hun det fysiske forfald, men det er den sjælelige udvikling, der næsten virker mest uhyggelig. For hvad gør man, når man ikke længere kan klare sig med intelligens og vid? Omkring hende får vi flere fine birollepræstationer bl.a. den underfundige Eira Pryce.

WIT hører blandt de allerbedste engelsksprogede forestillinger, vi har set herhjemme i flere år. Den gør en ret vanskelig tekst om et svært emne spiselig for et større publikum - uden at gå på kunstnerisk kompromis. For det lille WHY NOT THEATRE COMPANY må der være tale om et milepæl, som også instruktøren Peter Dupont Weiss har stor ære af. Men først og sidst er den en triumf for Sue Hansen-Styles, der her opnår et utvetydigt karrierehøjdepunkt.

Marts 2014